

Slávnosť Najsvätejšej Trojice C

*Súženie prináša trpezlivosť,
trpezlivosť osvedčenú čnosť
a osvedčená čnosť zasa nádej.
A táto nádej nás nesklame. (Rim 5,3-5)*

Prvé čítanie

Kniha prísloví 8,22-31

Toto hovorí Božia Múdrost: "Pán ma stvoril ma počiatku svojej činnosti, skôr, ako urobil čokoľvek. Od večnosti som ustanovená od začiatku, prv, ako povstal svet.

Neboli ešte morské priehlbne, a ja som už bola zrodená; neboli ešte ani žriedla, čo chrlia vodu.

Prv než boli upevnené vrchy, ešte pred pahorkami som sa zrodila; prv než učinil zem a nivy a prvé hrudy na pevnine.

Keď staval nebesia, bola som pri tom. Keď vymeriaval klenbu nad oceánmi, keď upevňoval mraky vo výšinách, keď dával silu morským prameňom, keď moru vymedzoval hranice, aby jeho vody neprekročili brehy, keď kládol základy zeme – už vtedy som bola s ním ako staviteľka: deň čo deň som bola jeho potešením a stále som sa hrala pred ním.

Hrala som sa na okruhu jeho zeme a mojou radosťou je bývať s ľuďmi."

Druhé čítanie

List Rimanom 5,1-5

Bratia a sestry, pretože sme ospravedlnení z viery, skrze nášho Pána Ježiša Krista, žijeme v pokoji s Bohom. V ňom totiž máme vierou prístup k tej milosti, v ktorej pevne stojíme, a chválime sa nádejou, že raz budeme mať účasť na Božej sláve.

A nielen to: chválime sa aj súžením, lebo vieme, že v ňom sa cvičí vytrvalosť, vytrvalosť zasa prináša vyskúšanú čnosť a vyskúšaná čnosť vedie k nádeji.

A táto nádej nás nesklame, lebo v našich srdciach sa rozlieva Božia láska skrze Ducha Svätého, ktorý je nám daný.

Ježiš povedal svojim učeníkom: "Ešte vám veľa mám povedať, teraz by ste to však nezniesli. Ale keď príde on, Duch pravdy, bude vás viesť v plnej pravde. Lebo nebude hovoriť sám zo seba, ale povie vám všetko, čo počuje, a zvestuje vám budúce veci. On ma oslávi, lebo vezme z môjho a zvestuje vám to.

Všetko, čo má Otec, je moje. Preto som povedal, že vezme z môjho a zvestuje vám to."

Na zamyslenie

V prvú nedeľu po Turiciach slávi Cirkev sviatok Svätej Trojice. Pre niektorých nezrozumiteľný sviatok, pre mnohých teologická špekulácia, pre iných zasa dokonca urážka ľudského intelektu. Ako môže byť $1 = 3$ alebo $3 = 1$?

$1 = 3$ alebo $3 = 1$ – táto predstava nám dáva tušiť, že pri tomto sviatku sa jedná o slávnosť spoločenstva, spoločenstva s Bohom, ale najprv aj spoločenstva v Bohu samom. My kresťania veríme v Boha, ktorý už sám v sebe je spoločenstvom, vzťahom, komunikáciou, láskou. Boh, ktorý sám v sebe je neustále meniacim sa, dynamickým, neustále v pohybe. On je Bohom vnútorného pohnutia, tento trojjediný Boh proti všetkej stuhnutosti, nehybnosti, neodvolateľnosti nášho ľudského myslenia a našich dogiem. My, ľudia, sme sa stali súčasťou tohto spoločenstva vzťahu a lásky, ktorým je Boh. Túto ponuku vzťahu môžeme rozumieť ako dar Boží, aby sme tak zostali vnútorne pohybliví, aby sme si všimli, pocítili premeny a protirečenia v nás, aby sme dali priestor rôznorodosti.

Správne pokusy o vysvetlenie, ale aj napriek tomu iba čiastkové. Možno to má byť tak so sviatkom Sv. Trojice, že síce padne otázka ohľadom podstaty Božej, ale nebude definitívne zodpovedaná a takto zostane zachovaná Božia nepochopiteľnosť. Možno taký je zmysel týchto vnútorných právd, ktoré sú nad našou ľudskou predstavou, že chcú ponechať naše bytie otvoreným, že naše ohraničené ľudské schopnosti porozumenia nedokážu Boha pochopiť, kategorizovať, definovať (= "ohraničiť"). Možno sme obzvlášť v tento sviatok pozvaní zaostriť tie zmysly, ktoré nám dovoľia pocítiť Boha ako toho Úplne-iného? Možno by sme mali náš rozum, na ktorý sa odvoláva a oň opiera hlavne náš západný svet, v úcte pred skutočnosťou, ktorá prekračuje našu ohraničenú ľudskú schopnosť vnímania, utíšiť, pretože naše myslenie je jednostranné a vždy mu hrozí, že si bude chcieť podriaďovať Boha?

Mnoho veľkých ľudí cirkevných dejín pochopilo toto tajomstvo podobne: radili nerozprávať o Bohu, lež mlčať o ňom a pred ním. Nie náhodou nasleduje nedeľa Svätej Trojice po troch veľkých sviatkoch cirkevného roku – Vianociach, Veľkej Noci, Turiciach. Súčasťou obsahu každého z týchto sviatkov je totiž jedna dimenzia Trojjediného Boha: Na Vianoce oslavujeme Boha, ktorý sa – ustarostený o našu spásu – obracia k nám ako milujúci Otec a milujúca Matka a ktorý spravil, že táto Láska nabrala podobu malého dieťaťa z Betlehem. Na Veľkú Noc oslavujeme Boha, ktorý zmŕtvychvstane vo svojom Synovi a takto pre nás navždy zvíťazí nad smrťou a pomínutelnosťou. Na Turíce oslavujeme Boha, ktorý pôsobí na celom svete ako Svätý Duch.

V dni Svätej Trojice sme pozvaní k zotrvaní pred Bohom vo veľkej úcte. Pred Bohom, ktorý sa stáva časťou nášho sveta tak podivuhodným spôsobom – a to pre našu spásu.